

Registered by Australia Post.
Publication No. VBH 1849.

The Australian Esperantist

(Successor to La Suda Kruco and La Rondo)
Oficiala Organo de la Aŭstralia Esperanto Asocio.

Subscription to A.E.A. \$20
(Individual, Club & Federation)
Additional Family Member \$5
Pensioners & Full-time Students
pay a minimum of \$10.

REDAKCIO: "Esperanto", Box 2122T., G.P.O. Melbourne 3001, Australia.
Prezidanto: R. L. HARRY, AC, CBE, 8 Tennyson Crescent, Forrest, A.C.T. 2603
Sekretario: S-ro M. Ellyard, Post Office Box 48, Jamison Centre, A.C.T., 2614
Kasisto: S-ro S. Ellyard, Post Office Box 48, Jamison Centre, A.C.T., 2614.
A.E.A. Libro-Servo: S-ro T. Elliott, P.O. Box 230, Matraville, N.S.W., 2036
Korespondaj Kursoj: S-ro J. Moore, 7 Pelican Street, Emu Park, Queensland, 4702

N-ro: 203 (283)

MELBOURNE

Jan.-Feb., 1983

1983 — JARO POR PROGRESO

(Mesaĝo de la Prezidanto)

1983 povas esti jaro de progreso por nia Asocio.

Gi komenciĝis bonege per plensukcesa Somerlernejo en Armidale pri kiu aperas raporto en ĉi tiu numero de AE. Estis precipe grave, ke la Administranto de la Novanglia Universitato, Profesoro R. C. Gates, A.O., Prezidanto de la Aŭstralia Nacia Komisiono pri UNESKO vizitis la Lernejon. Li konfirmis, ke li volonte estos patrono de la Jubileo de Esperanto en 1987, kaj li parolis modele pri Esperanto al ĵurnalisto de la "Armidale Express".

En Armidale la Estraro ricevis kontentigajn raportojn de la Komisiitoj pri Korespondaj Kursoj (J. Moore), la Centjara Jubileo (T. Steele), la Historio de Esperanto en Aŭstralio (R. Ross) kaj la Aŭstralia Antologio (A. Towsey). Dum la Lernejo ni elektis la 60 aŭtorojn, kies verkoj aperu en la Antologio, kaj kompilis vortareton, kiu rekomendos tradukojn de ĉ. 500 aŭstraliaj vortoj kaj esprimoj. Kiam li estos akirinta la necesajn permesojn por eldono la Komisiito invitos kunlaborantojn por la tradukado.

La Estraro ricevis ankaŭ raporton de la Redaktoro de AE kaj dankas lin pro lia sperta kaj sindonema laborado.

La Estraro notis, ke la financa stato de ĉiuj fondusoj estas tre sana, kaj invitas proponojn, konformajn al la celoj de tiuj fondusoj, por projektoj, kiujn ĝi povus finance subteni. La Estraro ŝatus havi proponojn, super ĉio, por stipendioj, kiuj helpus aŭstralian Esperantistojn fari eksterlande studojn, kiuj povus helpi al nia laborado, aŭ fremdan Esperantistojn viziti Aŭstralion samcele. Pri tio estos aparta anonco.

Tre esperigan raporton ni ricevis pri la skolta Jamboreo en Brisbano-Ipswich, kie kelkcent skoltoj kaj skoltestroj interesiĝis. La Estraro donos ĉiun eblan helpon al la sekvado de tiu afero.

La Estraro ankaŭ diskutis la estontajn paŝojn farendajn rilate la enketon de la Senato pri Nacia Lingvo-Politiko. Nia celo kaj espero estas, ke organiziĝos almenaŭ unu klaso pri Esperanto por instruistoj en ĉiu ŝtato kaj teritorio, por ke estos instruistoj por eventuala instruado en lernejoj de la ŝtataj edukadistoj.

Eble la plej grava evento en Armidale estis invito al AEA far la Prezidanto de la Aŭstralia Asocio por Unuigintaj Nacioj, D-ro K. D. Suter, B.A., Ph.D. La Konsilio de tiu Asocio, sekve de la Rezolucio de la Tutmonda Federacio de Asocioj por UN, kaj prepare al plua agado de la Federacio, rekomendis al AEA kunvoki altnivelan kunvenon de organizaĵoj por atentigi la publikon pri la neceso de internacia lingvo kaj diskuti kiel enirigi ĝin en la lernejojn. La Estraro decidis akcepti la inviton de AAUN kaj elsendos baldaŭ invitojn al la koncernaj organizaĵoj kunveni en Kanbero, eble en Februaro aŭ Marto. La provizora listo de invitotaj organizaĵoj estas:

- (a) Aŭstralia Asocio por UN
- (b) Aŭstralia Ruĝa Kruco
- (c) Rotario
- (d) Societo de Amikoj (Kvakeroj)
- (e) Bahaianoj
- (f) Aŭstralia Konsilio de Eklezioj
- (g) Aŭstralia Instituto pri Internaciaj Aferoj
- (h) Asocio de Ruraj Virinoj (Country Women's Association)

- (g) Women's Christian Temperance Union (Virina Kristana Unio por Abstinismo)
- h) Internacia Virina Ligo por Paco kaj Libereco
- (i) Amnestio Internacia
- (j) Aŭstralia Nacia Komisiono pri UNESKO
- (k) Aŭstralia Turisma Komisiono kaj Federacia Asocio

Membroj de AEA, kiuj estas ankaŭ membroj de iu/j el la supraj organizaĵoj, bonvolu anonci sin al la Sekretario, por ke ni povu informi eblajn kunlaborantojn. La Estraro bonvenigus sugestojn pri organizaĵoj aldonendaj al la listo. Kompreneble helpo de niaj Federacioj, Societoj kaj Kluboĵoj estos ankaŭ necesaj, sed oni nur planu ĝis vi estos ricevinta kopion de la invitletero, kun la dato de la proponata kunveno.

Do, jen kelkaj perspektivoj por progreso en 1983.

Al ĉiu mi deziras prosperan kaj fruktonan Novan Jaron!

—RALPH HARRY.

LA SOMERLERNEJO EN ARMIDALE

Januaron 1983, de la 2-a ĝis la 14-a, okazis la ĉiudujara somerlernejo la kvaran fojon, sed la unuan fojon en Nova Sud-Kimrujo, ĉe la "Campus Conference Centre" de la Universitato de Nov-Anglio en la pitoreska urbo Armidale (Amidejl), situanta 562 km norde de Sidnejo.

Post-komencantan kurson instruis Alan Towsey laŭ la "Studlibro por la Aŭstralia Norma Elementa Diploma" de Ken Linton, kaj oni pligrandigis la vortostokon pri ĉiutagaj konversaciaj aferoj per la "Praktika Bildvortaro de Esperanto" de la Oxford University Press. La klaso entreprenis tri paŝojn el "Paŝoj al Plena Posedo" de W. Auld, kaj preskaŭ ĉisfunde studis la enigmojn de transitivaj kaj ne-transitivaj verboj. Sep post-komencantoj partoprenis.

Annie Spencer kaj Wre Chandler kunlaboris kiel belarta grupo; bedaŭrinde aliaj alfuĝintoj ne povis ĉeesti pro diversaj neutenditaj kaŭzoj.

Ray Ross gvidis dek progresantojn laŭ "Paŝoj al Plena Posedo" kaj "Plena Gramatiko" de K. Kalocsay kaj G. Waringhien. Plejparte ili priatentis gramatikajn punktojn, uzon de prepozicioj kaj adverbojn kun prepozicioj, frazkonstruadon, vortfigurojn, elizion, ĝemelajn vortojn kaj gramatikajn aspektojn de la radikoj. Studentoj partoprenis diskutojn pri elektitaj temoj, gramatikaj aŭ ĉiutagaj, kaj tradukajn ekzercojn "Creation of Spencer Golf" kaj la aboriginan legendon "The First Sunrise". Ili tralegis poemon "Night of Summer" de Kalocsay, kaj romanon "Abismoj" de Jean Forge, kaj poste diskutis kaj analizis.

La saman legolibron tralegis naŭ partoprenantoj en la literatura kurso gvidata de Trevor Steele Ili studis ankaŭ antologion "Baza Literatura Krestomatio" de Benczik, kaj elektitajn ĵurnalojn kiel "Literatura Mondo", "Fonto" kaj "Monato". La grupo kunlaboris por kontroli kaj ampleksigi la novan vortaron de Ralph Harry, "Aŭst-

raliaj Terminoj kaj Esprimoj". Tiu estas nemalhavebla ilo por tradukontoj de verkoj enigotaj en Aŭstralian Antologion por festi la ducentjaran datrevenon dum 1988 de la blankuloj en ĉi tiu kontinento. Vigla argumentado konstatis, ke kelkaj esprimoj, kiel "public school" kaj "good sort", havas malsamajn signifojn en diversaj lokoj.

Ciu grupano devis prezenti al la grupo, kiun oni mem verkis; poste kelkaj prezentis la samajn erojn denove al la tuta kursanaro en la kadro de la ĉiuvesperaj distraj programoj. Joyce Turner intervjuis Robby Robertson kvazaŭ televide, dum Trevor Steele deĵoris kiel reĝisoro, pri la utileco de la angla kiel internacia lingvo. Sylvia Burkitt intervjuis Ralph Harry kvazaŭ aerhaveno pri liaj spertoj en Esperantio; Shirley Fanos deklamis sian poemon, kaj Jean Lehane laŭlegis sian propran version.

Cetere, Jean deĵoris du semajnojn libroservi, kaj enspezis pli ol \$200, gratulinda rezulto.

Pri distraj programoj ĉefe responsis Annie Spencer kaj Joan Green; preskaŭ ĉiuj kursanoj partoprenis. Tipa programo okazis sabatovespere. Annie kantis dolĉvoĉe. Alan Towsey kaj Joan Green kiel vendistoj en butikoj strebis por konstati la bezonojn de Marjorie Ellyard, la "Forgesema Klientino". Malcolm Ross lerte mimis en "La Vagabondo kaj la Kato", verkita de Helen Stone, kaj deklamita de Robby Robertson. Kun Shirley Gradussov, kiel nepino, Malcolm Ross ludis la rolon de ludemaĉa viro. Grupo el Sidneja Wesley Centre prezentis teatraĵon "Apartamento por si mem", verkitan de Margaret Liston, kiu ankaŭ deĵoris reĝisorine dum multaj provprezentoj en Sidnejo. La ĉefan rolon ludis Joan Green: la aliaj aktorinoj laŭalfabete estis Sylvia Burkitt, Kitty Gassner, kaj Myrtle Straker kiel pentrista modelino kaj t.n. "virmanĝulino". Robby Robertson, la sola viro inter tiom da "solecaj virinoj", terurigite aspergis la tapiŝon per botelo da malmultekosta ĉampano.

Semajnfine okazis aferkunveno de la A.E.A. — Estraro, kiu interkonsentis pri multaj gravaj aferoj: kredeble oni aŭerigos apartan raporton. Dimanĉe, kiel kutime dum somerlernejoj, ni ekskursis aŭtomobile al Hillgrove, ormineja vilaĝo kaj nopolmuzeo, kaj Wollomombi. Chandler kaj Ebor akvoŝalaj, situantaj en pitoreska pejzaĝo.

Ni gastigis en la somerlernejo gravan eminentulon, Profesoron R. Gates, Vikanĉelieron de la Universitato de Nov-Anglio, kiu estas malnova konato de nia Prezidanto. Li vizitis klasojn dum lecionoj kaj trinkis teon dum la posttagmeza teapazo; poste li diris, ke "Esperanto devas esti uzata kune kun aliaj modernaj lingvoj en gimnazioj kaj universitatoj". Forte impresis lin la diversaj vivspertoj kaj tuta dediĉo al Esperanto de la somerlerneĵanoj. Tiujn opiniojn li esprimis dum intervjuo al raportisto de "Armidale Express", loka influhava ĵurnalo, kiu ankaŭ presigis duonpaĝan tre favoran artikolon kun fotografado.

Ĉiutage multaj el ni naĝis en luksa naŭbaseno de la Universitato, aŭ antaŭ matenmanĝo aŭ dum la lunĉa paŭzo. La manĝoj estis bongustaj kaj abundaj, la konstruaĵoj estis imponaj kaj la klasĉambroj tute taŭgaj, ĉiuj helpiloj por instruistoj estis provizitaj. Ĉiu disponis pri dormĉambro por si mem, simpla kaj modesta laŭ la kutima kolegia stilo, sed sufiĉe komforta. La estraro kaj personaro de la Kolegio "Duval" estis ĉiam helpemaj kaj amikemaj. Jam ni aranĝis somerlernejon post du jaroj en la sama situo.

Ni ŝuldas multan dankon al Joan Green, Shirley Fanos, Carson Thomas kaj Ray Ross, kiuj precipe respondecis pri la organizo. Nur trompis iliajn esperojn la kutima manko, partoprenantaro el Viktorio. Por allogi tiajn, la organizantoj movis la somerlernejon 400 kilometrojn suden, sed ne sukcesis tiurilate. Tamen ni elkore bonvenigis Shirley Gradussov, kiu entreprenis la longan multekostan veturadon el Okcidenta Aŭstralio, Pam Harris el fora Norda Teritorio, kaj Mac Le Fevre el Tasmanio, kiu cetere mirigis nin kiel ruza psikologo en "La psikologo sukcesas" de Stefano MacGill. El Kvinslando partoprenis 8, el Kanbero 5, el Nova Sud-Kimrujo 15.

— ROBBY ROBERTSON.

POST-KONGRESO EN 1984

La estraro de A.E.A. konsentis, ke la Manly Grupo aranĝu post-kongreson la venontan januaron. Se vi konsentas malskreĉi kelkajn tagojn en Manly post la Aŭstralia Kongreso, bonvole informu Prof-on Robertson aŭ S-inon Duncan KIEL EBLE PLEI BALDAŭ pri via intenco. Tiutempe loĝadon el niaj gastejoj oni malfacile trovos.

FAMA HOMO EN VAGONARO

Kiam la fama kuracisto, verkisto kaj humanisto Prof. Albert SCHWEITZER ricevis en la jaro 1952 la Nobelpremion de Paco, li vojaĝis al Oslo por transpreni la premion. La ĉefurbo de Norvegio estis preparita por solene akcepti la respektindan sinjoron de Limbarene. La stacidomo estis solene dekoraciita, la ruĝa tapiso kuŝis ĝuste ĉe la perono kie la internacia rapidvagonaro haltos — pli precize ĉe la elirpordoj de la unuaklasa vagono, kie atendis multaj oficialaj personoj en frakoj, kaj muziko kaj floroj.

La rapidvagonaro alvenis, la pordoj de la unuaklasa vagono malfermiĝis precize ĉe la ruĝa tapiso, sed eliris tute aliaj homoj ol la atendata gasto.

La sinjoro profesoro simple estis nenie. La urbestro de Oslo maltrankviliĝis. Oni komencis ĉirkaŭiri sur la perono kaj serĉi la laŭteaton. Nur post kelkaj minutoj, kiam oni jam supozis, ke la fama praarbar-kuracisto tute ne alvenis, iu ekvidis lian konatan kadukfiguron, kiel li kun kofro emmane trapuŝis sin tra amaso da vojaĝantoj je malantaŭe, ĉe la triaklasaj vagonoj.

"Pro Dio, kial vi veturis per la tria klaso?", demandis, kaj ekkaptis lin subbrake la ĉefurbestro kaj eble dekduo da manoj atakis lian kuracistan kofron.

"Ĉar ekzistas neniu pli malkara kvara klaso", estis la respondo. Kaj ĉio ĉi nur por ke la grandaga sinjoro donacu la ŝparitan monon por kuraciloj kaj alia ekipaĵo al sia malsanulejo.

(Norv. E-isto)

INTELIGENTA HOMO

Iu vilaĝano ricevis komision, elfosi novan puton por fiksita monsumo. Kiam vesperiĝis, li interrompis la laboron. La proksiman tagon li volis daŭrigi ĝin, sed je sia ĉagreno li rimarkis, ke dum la nokto la tero de la puto estis enfalinta.

Li absolute ne ŝatis, fari la tedan laboron refoje. Jen li ekhavis brilan ideon: rando de demetis jakon kaj veston, pendigis ilin rekte apud la puto kaj . . . foriris matenmanĝi.

Post kelkaj minutoj iuj vilaĝanoj preterpasis la lokon kaj opiniis ke la putkonstruisto havis akcidenton kaj nun kuŝas sub la defalinta tero. Tuj ili komencis rapide elŝovi la teron, por helpi al la supozita viktimo.

Ili ius trapeutris ĝis la fundo de la puto, kiam la ruza viro ekaperis supre ĉe la rando, dankis al la amikoj, surmetis siajn vestojn kaj foriris, por ricevi sian salajron.

DON ROGERS LA NOVA N.Z.-PREZIDANTO

Multaj aŭstraliaj esperantistoj bone memoras la Nov-Zelandon esperantiston Don Rogers, kiam li laboris kaj studis en Melburno kaj aktive partoprenis nian esperantistan movadon. Intertempe li farigis Doktoro Rogers kaj reiris al Nov-Zelando, kie li daŭrigis sian agadon por Esperanto. Kaj liaj aŭstraliaj amikoj certe aŭdos kun plezuro, ke li estis elektita landa prezidanto ĉe la ĵus pasinta Nov-Zelanda Kongreso.

La 48-a Kongreso de NZEA okazis inter la 5-a kaj 9-a de januaro, 1983, ĉe "Matthews-Kolegio por Knabinoj" en Masterton. Malfeliĉe ĉeestis nur 36 personoj, inter ili unu brita kaj unu usona gasto. Tiu malmultnombra kongresano kaŭzis diskuton ĉu oni aranĝu kongresojn nur ĉiun 2-an jaron, por ŝpari vojaĝkoston kaj aliflanke ebligi al Nov-Zelandon partopreni aŭstralian kongreson kaj tiamaniere kontribui al pli intima kunlaboro inter la lu du landaj asocioj.

Malfermis la kongreson, S-ino Margaret Christensen, magistrato de Masterton. En la unua aferkunveno anoj staris honore al la esperantistoj, kiuj mortis en 1982, speciale al S-ro Jim Allan, dum multaj jaroj prezidanto de la asocio. Dum la 2-a aferkunveno oni elektis la novan estraron: Prez. D-ro Don Rogers; Vic-Prez: Ralph Dearnley; Ĝenerala Sekretario: S-ro F. Adams, 2-a Sekretario: S-ino Gwenda Sutton; Kasisto: S-ino M. Richardson.

Sajne ne okazis Drama Konkurso, kvankam esperantistoj el Masterton, Wellington kaj Auckland prezentis kelkajn skeĉojn dum la drama vespero. Prof. C. J. Adcock kaj s-ro J. Major prelegis en 2 lingvo-sesioj. Ankaŭ okazis sesio de mallongaj prelegoj, inter kiuj D-ro Don Rogers prelegis pri "Energio".

La 49-a kongreso okazos en januaro, 1984 en Auckland.

INTERNACIA ESPERANTO-KURSEJO

En la pitoreska RODOPI-montaro en BULGARIO, ekde 1982 malfermis sian ordon kaj komencis funkcii "INTERNACIA ESPERANTO-KURSEJO" (IEK).

IEK ne estas sezona domo. En ĝi okazas kursoj dum la tuta jaro. Sub la gvido de specialistoj, per la helpo de moderna ekipaĵo por lernado kaj prakti-

kado de la lingvo, la kursanoj havas la eblon en mallonga tempo akumuli riĉaĵojn. IEK ne estas nur kursejo — ĝi estas ankaŭ feriejo troviganta alte en la montaro — je pli ol 1000 metroj super la marnivelo, alloga dum ĉiuj sezonoj de la jaro.

Fakte IEK estas moderna hotelo kun 210 litoj en du-; tri-, kvar- kaj ses-litaj ĉambroj kun banejoj, moderne ekipita lingvolaboratorio kaj biblioteko. La restoracio kaj la diskoteko proponas komforton kaj agrablan restadon.

En la kursejo oni studas kvar horojn matene la internacian lingvon, posttagmeze estas organizitaj vizitoj al diversaj belaj lokoj en la ĉirkaŭaĵo, projekciado de filmoj, gajaj vesperoj kaj prelegoj.

Se vi iam intencos viziti Bulgarijon, nepre skribu antaŭe al: **INTERNACIA ESPERANTO-KURSEJO**, P.K. 791, 1090 SOFIA, BULGARIO.

Misio de Esperanto: Spirita Eldona Societo F. V. Lorenz (Caixa Postal 3133, 20001 Rio de Janeiro, Brazilo) sendis al spiritismaj societoj specimenon de mesaĝo de Emmanuel, kun la titolo: "Missao do Esperanto", portugallingva. Ĝi proponas al la spiritismaj societoj la efektivigon de kursoj de Esperanto je la lernolibro "Esperanto Sem Mestre", eldonita de Brazila Spiritisma Federacio. En unu semajno ĝi dissendis pli ol mil cirkulerojn.

LA FORGESEMA PROFESORO THE ABSENT MINDED PROFESSOR

Cast (Roluloj) — MARY: PROFESSOR MOSSIE : STELLA.

MARY: (Telephone rings-La telefono sonoras) Saluton!

PROF: Is that you, Mary?

MARY: Jes, paĉjo!

PROF: Mary, my dear, I find myself at Epping Station. Can you tell me what I am doing here?

MARY: Mi ne scias kial vi estas ĉe Epping Stacidomo.

PROF: Tell me, dear, where should I be today?

MARY: Vi devus esti ĉe Chatswood Urbodomo.

PROF: I should be at Chatswood Town Hall? For what purpose, my love?

MARY: Vi promesis paroladi al la sinjorinoj de la Instituto por virinoj.

PROF: Address the ladies of the Women's Institute? What was the theme of my address, dear?

MARY: La temo de via Parolado estis 'Memorado-instruo'.

PROF: 'Memory Training' I don't appear to have my notes with me.

MARY: Ho, jes, paĉjo! Vi portis viajn notojn.

PROF: No, my dear, I can't find them.

MARY: Sed paĉjo, mi metis ilin en vian poŝon kune kun via biletoj —

PROF: You put them in my pocket with my wallet?

MARY: Jes, paĉjo! Mi klare memoras, ke mi faris tion.

PROF: You clearly remember doing that? But my wallet is also missing.

MARY: Vi ne havas vian biletuon?

Paĉjo, lasu min konsiliĝi kun Stella.

STELLA: (Pause) I have been listening on the kitchen extension. One of us must go and bring papa home.

MARY: (ekscitiĝas) Paĉjo. Kio okazis nun?

PROF: A policeman has asked me to accompany him to the Police Station.

MARY: Policano postulis, ke paĉjo iru kun li al la policejo! (al sia paĉjo) Ne timu, paĉjo!

PROF: But Mary, they have my valise and it appears it is full of money stolen from a bank.

MARY: Ĉu vi certas, ke tiu valizo estas via?

PROF: Yes, it is my valise. I left it outside the telephone box.

MARY: Paĉjo, vi devas iri kun la policano, kaj ni venos por veturigi vin hejmen. Ne timu kara!

STELLA: Oh, Mary, I'm so afraid for papa . . .

MARY: Ne ĝenu vin, Stella. Kvankam paĉjo suferas pro manko de memoro li estas senofenda kaj naiva.

STELLA: Don't worry? Although he suffers from loss of memory he is innocent and inoffensive? But his lapses are becoming too — too frequent.

MARY: Ĝis nun ni ĉiam pruvis, ke li suferas nur pro manko de memoro.

STELLA: Poor papa! He must have quite a record in the police files . . . Do you remember last month, the day he forgot about his University lectures and found himself carrying the banner in the Guru procession?

MARY: Ĉu mi memoras? (ridas) Mi neniam forgesos lian vizaĝon, kiam li trovis sian eraron.

STELLA: And what about his escapade before that?

MARY: Kiam paĉjo promesis paroladi

en la nomo de la Medio-Konservado — Societo —

STELLA: When papa was to speak on behalf of the Environmental Conservation Society, but instead, found himself actually leading the 'Women Libbers' storming Parliament House? (both laugh)

MARY: Ni ne devus ridi!

STELLA: No, we shouldn't laugh! It terrifies me that perhaps one day papa will become mixed up in a murder case.

MARY: Paĉjo intermiksiĝos en murdo-afero? Ne menciuj tian aferon! Ĉu vi estas preta?

STELLA: Yes, I'm ready! We must hurry to help poor papa, although we will probably find him happily lecturing the whole police force, on — (Both together) the 'Importance of Memory Training' (Verkita de Margaret Liston — Manly)

AŬSTRALIA-KRONIKO

● **PERTO:** La jara ĉef-kunveno de la Ligo okazis je 8-a de decembro, 1982. Dek naŭ membroj ĉeestis. La kasisto raportis, ke la kaso estas sana, sed por plifirmigi la financon staton de la Ligo li proponis altigon de la kotizo al \$12 kaj al \$6 por pensiuloj aŭ studentoj, kiuj ne gajnas monon. Tiun proponon la kunveno akceptis.

Oni elektis novan estraron: Prez: S-ro R. Smeets; Vic-Prez: S-ro G. Gregson, S-ro Vera Payne; Sekretario: S-ro Chris Dean; Kasisto: S-ro O. Loneregan; Bibliotekisto: S-ro D. Dean; Publikaj rilatoj: S-ro Jack Hawks; Redaktoro S-ro C. Dean.

La Zamenhof-Festo okazis je la 15-a de decembro per bongusta "Smorgasbord"—Manĉo. D-ro Einihovici faris la festparoladon, kiun Jaqueline Walker tradukis anglen por la ne-esperantistaj vizitantoj. La "Lundo-grupo" prezentis teatraĵeton kaj S-ro Gobba ludis la akordionon. Okazis loterio kaj aŭkcio, kiuj alportis pli ol \$40 al la klubo kaso. Ĉe-estis 46 personoj.

Ken kaj Vye Stevens el Anglujo estis bonvenaj gastoj en la hejmo de vic-prezidanto Gordon Gregson kaj je 23-a de decembro 14 membroj ĉeestis bonvenigan vesperon por la gastoj.

● **ADELAJDO:** Bonvena vizitanto estis F-ino Ottilie Stempel, el Perto (13-a de dec.) Ŝi ankaŭ partoprenis nian Zamenhofan Feston, kiu okazis je 18/12. La salono estis feste ornamita per flagoj, afiŝoj kaj bildoj de D-ro Zamenhof. Dudek Personoj ĉeestis. La festparoladon faris la prezidanto (George Clarke).

Okazis 2 skeĉoj. Unu estis prezentita de 4 talentaj komencantoj kaj en la alia ludis Audrey Felby kaj Petro Ellyard (la filo de ges-roj Ellyard el Kanbero) Beryl Randles, Rex Hanney kaj Petro Ellyard deklamis poemojn, kiuj tre plaĉis al la ĉeestantoj.

— BOB FELBY.

● **LAUNCESTON, Tas.:** Nia klubo kunvenis je la 14-a de decembro, 1982, en la Eduka Centro por Plenaĝuloj (Adult Education Centre) por festi la Zamenhofan-tagon. Dudek sep personoj (inkludante 6 infanojn) partoprenis bongustan festmanĝon. La festparoladon faris S-ro Mac Le Fevre, dum Clarence Stoch-netter tradukis la paroladon anglen por la ne-esperantistoj. S-ro Kam Lee, vizitanto el Hobarto, distris nin per gitar-muziko kaj prezentis kanton, kiun li mem komponis. — Mac LE FEVRE

● **MELBOURNE:** Tridek kvin personoj partoprenis la Zamenhof-Feston, kiu okazis je la 11-a de decembro, 1982, en la halo de la Skoltina Asocio, aranĝitan de la Esperanto-Federacio de Viktorio. La prezidanto de la Melburna E-Societo (S-ro S. Kanaĉki) estis kaptita en Sidnejo pro fervojista striko kaj niaj kutimaj muzikistoj (s-ino kaj f-ino Sanders) ne povis ĉeesti. Anstataŭis ilin F-ino L. Gale kaj s-ro D. Rockell, per du unikaj prezentadoj. F-ino Gale ludis la "Style-phone" akompanite per registrita muziko kaj David Rockell prezidis muzikon per klere aranĝitaj glasoj da akvo.

La Waverley-grupo deklamis erojn el "Fundamenta Krestomatio" kaj ravis per kantado. La E-cirklo de Frankston kantis kristnaskajn kantojn; anoj de la Malvern-grupo prezentis skeĉojn kaj f-ino Ann Hearn (Oakleigh) rakontis amuzajn anekdotojn. Ges-roj Koppel legis el la Esperanto-literaturo kaj la festparoladon faris S-ro John Coogans, novenmigrinto el Skotlando, kiu parolis pri la "Internacia Ideo".

Du tagojn poste, en la Esperanto-Domo, ni havis la plezuron bonvenigi Ges-rojn Jim kaj Jennifer Dimo, kiuj montris diajzojitojn kaj parolis pri 21-monata vagado tra Eŭropo. Tio estis la Jarfina Festo, kiu finiĝis per festmanĝeto.

● **KANBERO:** Eble la plej bona Zamenhof-Festo iam aranĝita en la ĉefurbo okazis je la 13-a de decembro, 1982, en la ejo de la Instituto por Internaciaj Aferoj. Dudek naŭ personoj ĉeestis, el kiuj 22 estis esperantistoj. El la vivo de Zamenhof parolis angle Katherine Lewis.

La festparoladon faris gasto Alan Towsey, kiu parolis en Esperanto kaj anglalingve pri "Esperanto, la lingvo komponita de L. L. Zamenhof".

Patti Anson legis raporton pri la 1-a Universala E-Kongreso en 1905, Sam Ellyard parolis pri "Atingoj de Esperanto en 1982" kaj Brenda Burkett deklamis poemon.

S-ro Ralph Harry prezentis "Saluton al la Pioniroj de la Kanbera E-Klubo". Li transdonis librojn al Harry kaj Joyce Torr, al Sando Fulop kaj Noel Gamble, kaj al Colin Johns, kiu dum 32 jaroj estis la kaskontrolisto de la klubo Ĉiuj menciitoj fariĝis honoraj dumvivaj membroj de la klubo.

Sekvis ekspozicio pri ludoj en Esperanto, far la komencantoj, Ian Pollard montris la taŭgecon de Esperanto por komputiloj kaj Katherine Lewis klarigis pri la Nacia Esperanto Biblioteko en Kanbero. Robert Fong ludis la gitaron kaj la sukcesplena vespero finiĝis per luksa vespermanĝeto. Pri la vespermanĝo respondecis Dorothy Harry, la edzino de la prezidanto. Ĝi inkludis la jam tradiciajn verdstelajn biskvitojn.

● **SIDNEJO:** La 11-an de decembro, 1982, en la Esperanto-Domo en Redfern, membroj de la Manly-Klubo partoprenis la Zamenhof-Feston. Aranĝis kaj gvidis la prezentadon Marjorie Duncan.

La unua temo estis pensoj de Zamenhof, pri frateco, espero kaj persistado, kiujn laŭvice Judith Hanna, Les Scott, Betty Cleminson, Harry Peddie kaj la kursanoj de la Wesley Centro ilustris per Legado de paroladoj kaj poemoj de Zamenhof.

Sekvis niaj britaj vizitantoj Ges-roj Hamilton, kiuj parolis pri atingoj en Britujo. Poste, la Manly-horo, gvidate de Arthur Cocking kaj akompanate de Phyllis Cocking, prezentis du kantojn. Sekvis seriozaj verkoj: Margaret McLennan kaj Malcolm Ross prezentis historieton, verkitan de Helen Stone kaj Eunice Graham, kaj Arthur Cocking legis epizodon el libroj de Raymond Schwartz kaj Bertram Potts.

Denove la ĥoro distris nin kaj sekvis amuzaj skeĉoj, la unua de Raymond Schwartz en kiu rolis James Harwood, Margaret Chaldecott kaj Joan Green de

la Sidneja Klubo, kaj la aliaj verkitaj de Helen Stone kun kursanoj de la Eduka Centro kaj la Manly Merkreda Klubo kiel rolantoj. —EUNICE GRAHAM

● **MANLY:** La 19-an de decembro, 1982, ĉ. 45 membroj kaj amikoj guis Kristnaskan Feston en la hejmo de Marjorie Duncan. Poste okazis aferkunveno por diskuti, i.a., aranĝojn por klasoj en la venonta jaro.

—EUNICE GRAHAM
● **ST. LUCIA:** Oficistoj elektigis ĉe jarkunveno, kiu okazis en la domo de la prezidanto.

Prez: S-ro Allan Mason; Vic-Prez: S-ino Ruth Morrison; Sekretario: S-ino Beryl Hildson (23 Lawnes Street, Wynnum, 4178); Kasisto: S-ino June Cullen; Libroparanto: S-ino Winsome Greenhalgh; Bibliotekisto: S-ino Ruth Philp. Komitatanoj: S-inoj Heather Jones, Bernice Patterson, Ruth Mason, Annie Spencer, Decia Shonhan, Mary Stevenson

La membroj renkontiĝas ĉe la domo de S-ino Winsome Greenhalgh, 39 Ryan's Road, St. Lucia, ĉiumerkrede dum la jaro. —DECIA SHONHAN

(Gratulon al S-ro Allan Mason, kiu kuraĝas esti estraron de dek unu virinoj. Aŭ ĉu ni diru, ke dek unu virinoj mal-kuraĝis elekti virinon? Ed.)

LETERO AL LA REDAKTORO

... nur du numerojn de via revuo mi vidis, sed ili estas grafike tre belaspektaj, kaj enhave tre interesaj por movadano kiel mi: gratulojn al la tuta stabo ... (Norberto Saletti, Bologna, ĉefredaktoro de "Koncize")

"The Worker Esperantist", organo de S.A.T. en Britujo, reprenis el nia eldono aprilo/majo 1982, la artikolon de Prof. R. Robertson pri sugestitoj novaj esprimoj por virinoj.

El la sama eldono reprenis "ELNA NEWSLETTER" (organo de la E-Ligo por Nord-Ameriko) la artikolon de Ralph Harry pri "Rotary Conference on World Understanding."

LA "A.E."

SUBTEN — FONDUSO

1982/83

Antaŭe raportita	\$613
S-ino Kaethe Schwerin. Sydney	5
Anonima	10
S-ro J. Campbell, Dorrigo	5
F-ino H. Mueller. Sydney	30
S-ino V. Payne. Perth	5

\$668

WHO'S WHO IN AUSTRALIAN ESPERANTO

23. — WINSOME GREENHALGH

Aptly named.

Winsome first saw the light of the Esperanto day in 1967. "The manner of" her Esperanto "birth was in this wise". Marjorie Duncan, pregnant with new ideas, had written an article "The Language which Opens Doors" in the "Australian Women's Weekly". Marjorie was contacted. She kindly arranged for a contact in Brisbane, and in due course Winsome linked up with the Brisbane Esperanto Club. The following year, encouraged by Nellie Callaghan, she and Violet Yowie, both teacherless beginners who had worked through "A Practical Course in Esperanto", attended the Manly Congress. "Tiny" Goldsmith, Marjorie and all the "Manlyites" helped her and encouraged her to such an extent that she fell in love with Esperanto and Esperantists.

Winsome was a trained teacher, B.A., and had done postgraduate work in Russian, the History of S.E. Asia, and especially the History of China and Japan, but had not previously heard of the Brisbane Club, even though (as she learned later) it was most vigorous under the leadership of Maurice Hyde and Bessie Carrick.

She was also the wife of Jack Greenhalgh (married 1939 in the shadow of war) and the mother of 3 daughters, all of whom have since married and moved away — one to U.S.A., one to England, and one to New Zealand. Winsome, then, has very good reasons for world travel, 6 good reasons in the shape of 6 grandchildren.

Travel has always been Winsome's delight, for her earliest yearning was for "far-away places and far-away peoples". Back in 1935, in a family group, she travelled by ship and train round the world. What a pity she was not an Esperantist then! In 1971 she and Jack enjoyed a "post retirement", year-long, holiday abroad. She attended the U.E.A. Congress in London which not only proved a delight, but also provided a meeting with many who became firm penfriends.

In 1974 she enjoyed her part in organising the Brisbane Congress, but was

denied the chance to see the fruit of her labour, for she lacked transport to and fro, and couldn't attend. However, in due course, she was made a Life Member of the Brisbane Association — an honour, no doubt, conferred partly in recognition of her "behind the scenes" endeavour.

1976 proved more propitious, for she was able to attend the first Pacific Congress after which the Greenhalgh duo hosted, in their home, one Taki Hamada who, in turn, invited them to Tokio the following year, showed them round, and took them along to the Japanese Institute. Esperanto really does open doors, for their sojourn in Japan was an Esperanto treat.

Cataracts on her eyes have precluded her completing the "Klerco" examination, but she still manages to do a good deal of translating, into Esperanto, of various works of literary merit and to make a contribution to Esperanto literature.

Nowadays, in fully occupied yet leisurely retirement, Winsome looks back with contentment on the joys of a very full life — and on some sorrows, such as the death of her father when she was 10, the resultant 7-year movement and separation of brothers and sisters, and the loss of her younger brother over Tobruk in 1942. But the sorrows have highlighted the satisfactions — the reuniting of her family in Brisbane, a good education, a happy marriage to a fellow academic, a successful bevy of daughters, the agreeable company of (mainly Esperanto) friends and her immediate circle in the St. Lucia Club.

— ARTHUR COCKING.

UNIVERSALA KONGRESO EN BUDAPEST

Membroj kiuj intencas partopreni la nunjaran kongreson, povas ricevi flugfoliojn kaj broŝurojn pri Hungarujo kaj Budapeŝt, sendante 50 cendojn por la poŝtkostoj al S-ro K. G. Linton, 4/2 Lyons Street, Glenhuntingly, 3163.
